

השן האובדת

הִיָּה זֶה כַּאֲשֶׁר בִּטְנוֹ שֶׁל הָאָרִיָּה
קִרְקָרָה מֵרָעַב וְהוּא יֵצֵא אֶל הַיַּעַר
לְטַרֵף טָרֵף.

וְהִנֵּה, לְפֶתַע הֵצִיץ לוֹ רֵאשׁוֹ שֶׁל צְבִי
מִבֵּין הָעֵצִים, מְסִתֵּתָר בֵּין הָעֲנָפִים,
הָאָרִיָּה זִנֵּק לְעֵבֶר הַצְּבִי, לְנֹעֵץ בּוֹ אֶת
שָׁנָיו,

אֵד הַצְּבִי הִזְרִיז הַצְּלִיחַ לַחֲמֵק וְנִעַלֵם
אֶל בֵּין הַשִּׁיחִים.

אֵד כַּאֲשֶׁר הָאָרִיָּה זִנֵּק לְעֵבֶר הַצְּבִי
שֶׁמֵּאַחֲרֵי הָעֵץ הִתְחַבֵּא, נִעַץ בְּטָעוֹת
אֶת שָׁנָיו בַּגִּזַּע הָעֵץ, וְנִפְלָה שׁוֹן מִפִּיו
וּבְפִיו נִפְעַר חֹר מְכַעַר.

חפֵּשׂ הָאָרִיָּה אֶת הַשָּׁן, אֵדָּ לֹא הֶצְלִיחַ
לְמַצְאוֹ.

אֹי וְאֲבוֹי, פִּיֶּצֵד יִתְּכֹן שֶׁהַמֶּלֶךְ הָאֲדִיר

לֹלֵא שָׁן חוֹתֶכֶת יִסְתּוּבֵב?

אָח, אֱלוֹ מְצָאוּ אֶת הַשָּׁן בְּאֵזוֹר, הָיָה

הֶזְאֵב יָכוֹל לַעֲזֹר. הֶזְאֵב, מִמְּחָה גָדוֹל

וְאֶת הַשָּׁן בְּמִקּוֹמָה הָיָה שׁוֹתֵל.

בְּכֹל הַיַּעַר שׁוֹחֲחוּ הַחַיּוֹת עַל צַעְרוֹ

הַגָּדוֹל שֶׁל הָאָרֶץ.

בְּעַלֵּי הַחַיִּים אָהָבוּ אֶת הָאָרֶץ

וְהַחֲלִיטוּ לַעְזוֹר לוֹ.

הַפִּיל כָּנַס אֶת יַדָּיָדָיו וְהִכְרִיז: "חַיָּבִים

לַפְעַל בְּאִפְנוֹ זָרִיז!" תִּזְמַרְתַּ הַפִּילִים

הַחֲלִיטָה אֶת הַמֶּלֶךְ לְהַרְגִיעַ.

הִתִּיצְבוּ הַפִּילִים מוֹל הָאָרֶץ, וְשָׂרוּ

לְכַבּוֹדוֹ: "יַחֲי אֲדוֹנֵנוּ הַמֶּלֶךְ לְעַד".

הָאָרֶץ נָסָה לְהִרְאוֹת שְׂמִחָה, אָבַל

הַפִּילִים הִבִּינוּ מִיָּד שֶׁהַמֶּלֶךְ שָׂרוּי בְּצַעַר

וּבְדַכְאוֹן גָּדוֹל.

לְמַחֲרַת בַּבֶּקֶר הִתְיַצְּבָה בְּחִדְרוֹ שֶׁל

הָאֲרִיָּה עֲדַת הַתְּנִיּוֹת, וּבִידֵיהֶם זָרִי

פְּרָחִים רִיחָנִיּוֹת מִתְנַה לְמִלֶּךָ.

אָבֵל הָאֲרִיָּה נִשְׂאָר עָצוּב וּמִמֶּשׁ הַתְּבִישׁ

לְפִתַּח אֶת פִּיו.

אֵד בְּאַחַד הַלַּיְלוֹת, הֶקִּישׁ עַל דָּלַת

הַמְּאוּרָה הָאֲרָנָב הַקָּטָן. הֶלְבִּיָּאָה אֶת

הַדָּלַת פִּתְחָה.

”מָה אַתָּה עוֹשֶׂה פֶּאן, אֲרָנָבוֹן?” שָׂאָלָה

אֶת הָאֲרָנָב.

הָאֲרָנָב הָיָה מְרַגֵּשׁ מְאֹד, עַל רִגְלָיו

בְּקִשְׁי הַצְּלִיחַ לְעֵמֶד. ”אָה, הִבֵּאתִי

לְמִלֶּךָ מִשֶּׁהוּ חָשׁוּב.”

אֶת כָּף יָדוֹ הַקֵּטָנָה פָּתַח הָאֲרָנָב, וּבָה

הִיָּתָה שֵׁן הַמֶּלֶךְ!

”בֵּימֵים הָאֲחֵרוֹנִים חִפְּשֵׁתִי אֶת הַשֵּׁן,

וְהִנֵּה, מְצָאתִי אֶת הַשֵּׁן מְסֻתָּרָת

בְּאֲדָמָה.”

הָאֲרִיָּה שָׂמַח מְאֹד וְרָקַד עִם הָאֲרָנָבוֹן.

הִזְאֵב הַמְּמַחֵה הִזְמַן לְהִשִּׁיב אֶת הַשֵּׁן

הָאוֹבְדָת לְמִקוֹמָה.

וְכָל הַחַיּוֹת לָמְדוּ אֶז לָקַח חָשׁוֹב, כִּי

כִּאֲשֶׁר רוֹצִים לְסַיֵּעַ לְחֵבֵר הַנִּמְצָא

בְּמִצּוּקָה אוֹ צָרָה, צָרִיךְ פְּשׁוּט לָתֵת לוֹ

בְּדִיּוֹק אֶת מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ!